

4 Ako triedime odpad 5 Veselý mesiac 6 Ocenená vladária 7 Výtvarné spektrum

Jubilejný dvadsiaty ročník „Zdola ponického mlyna“

Už onedlho – v sobotu 4. a nedeľu 5. júna 2016 sa uskutoční 20. ročník detského folklórneho festivalu „Zdola ponického mlyna“, ku ktorému sa pridruží aj stretnutie rodákov a priateľov obce. Vlni sme začali tradíciu ekumenických služieb Božích a motívu ponickej svadby s krojovaným sprievodom z kostola. Aj tento jubilejný ročník nebude iný, bude obohatený o vystúpenia detských súborov, ktoré ešte u nás nevystupovali, ukážky remesiel a tvorivé dielne pre deti, v sobotu privítame známy súbor Rozsutec a v nedeľu vystúpia Kandráčovci.

Festival sa začne v sobotu o druhej popoludní ekumenickými službami Božími v rímsko-katolíckom kostole sv. Františka z Assisi, ktoré budú liturgovať naši ponickí páni farári. Vzhľadom na jeho obmedzené priestory, bude na jeho nádvorí inštalovaná veľkoplošná obrazovka a na nej budú môcť návštevníci sledovať všetko to, čo sa deje vo vnútri tohto nádherného a vzácneho kostola. Po ukončení liturgickej časti budú svadobné príhovory liturgov

k predstaviteľom mladej nevesty a ženicha, znovu si pripomenieme tradičnú kresťanskú ponickú svadbu. Krojovaný svadobný sprievod sa odoberie zo Stráni do Hája, prejde celou dedinou až na ihrisko na Hore doliní a tak ako vlni aj tento rok prejde priamo k prestretému svadobnému stolu. Vlni sa do kroja oblieklo možno dvesto ľudí, veríme, že aj tento rok sa v krojovanom svadobnom sprievode mnohí stretneme, bude nás aspoň toľko ako vlni.

V areáli festivalu budú okrem stanov s občerstvením pripravené ukážky remesiel, výstava svadobných párt a čepcov, tiež tvorivé dielne pre deti a výstava svadobných fotografií „Teraz vieme že je naša“. O pol šiestej začne program pásmom „Bolaže to svadba“ v ktorom sa predstavia folklórne skupiny z Poník a Hrochoť ale aj sólisti a nadšenci ľudových tradícií. Potom vystúpi v osemdesiat minútovom programe známy folklórny súbor Rozsutec zo Žiliny, ktorý vlni oslávil päťdesiatročnicu. O ôsmej večer bude naša lúčničiarica Barbora Palovičová viesť školu tancu. Tradične bude nasledovať ľudová zábava a diskoteka.

Nedelňajší program sa začne o pol druhej popoludní sprievodom detských súborov obcou, pokračovanie bude v bohatom programe našich malých folkloristov v areáli na Hore doliní. Svoje umenie predvedú deti zo súborov Vienok z Bratislavy, Zornička zo Zvolena, Štvorlístok Trenčianska Turná, sólisti pod vedením Ľubomíra Tataru a náš domáci súbor Poničan. Festival vyvrcholí vystúpením skupiny Kandráčovcov.

Srdečne všetkých pozývame a tešíme sa na stretnutie. **organizačný tím**

Vážení spoluobčania,

koncom roku 2014 som kandidoval za poslanca Obecného zastupiteľstva v našej obci, k čomu ma viedli viaceré dôvody. Jedným z nich bola zhoršujúca sa situácia v hospodárení s obecnými lesmi a takisto neúnosný stav v oblasti životného prostredia. Dochádzalo k živelnému výrubu stromov a kríkov rastúcich mimo lesa, s následným zvyšovaním erózie pôdy a zhoršovaním kvality pitnej vody.

V obecných lesoch sa postupne zvyšovala ťažba dreva až na 15 tisíc m³ ročne (v prípade kalamitnej ťažby v roku 2013 až na 23 tisíc m³), čo je v priemere až 1,5 ročná ťažba dreva a odborníkom bolo jasné, že postupne príde k jej silnému poklesu. Zvýšenie ťažby dreva sa prejavilo v zlepšenom hospodárení Obecného podniku lesov a hospodárení obce v minimálnej miere, alebo vôbec.

Pokračovanie na str. 3 ►

Jozef Banáš: Humorný pohľad na život je mojou filozofiou

Nestáva sa často, že do dediny zavíta významný človek. Nemyslím politika, ktorý pred voľbami príde zbierať body. To je vcelku bežné. Mám na mysli skutočnú osobnosť. Keď sa v polovici marca objavil na dverách obecného úradu v Ponikách nenápadný plagátik o besede Jozefa Banáša, spôsobilo to menší šok. O to viac ma ale prekvapilo, že päť minút pred začiatkom zívaj Kultúrny dom v časti Ponická Lehôtka prázdnotou. Au-

ditórium sa našťastie rýchlo zaplnilo, v mesiaci knihy sme teda v hanbe nezostali. Za všetko môže sympatická osôbka, ktorej meno vykričal autor na 151-vej strane svojej knihy Dementi: „Tragickým javom slovenských lesov je ich odlesňovanie. V niektorých oblastiach Slovenska našťastie prebieha zalesňovanie, ktoré vykonávajú dobrovoľníci, ale aj osoby určené na zalesňovanie.“

Pokračovanie na str. 2 ►

► Pokračovanie z 1. strany

Vynikajú v tom dievčatá pod vedením Márie Demianovej, prvej slovenskej pilčičky z odštepného závodu Slovenská Ľupča, ktoré začali so zalesňovaním nad obcou Poniky a prepracovali sa až na maďarskú pustu pri obci Hortobágy. Tu ich však zastavili maďarské policajné orgány s vysvetlením, že puszta je preto pustá, lebo na nej nie sú žiadne stromy.“ Tol'ko citát z knihy, pri čítaní ktorej sa nasmejete do popuku. Svojský štýl, ostrovtip a trefné fotografie charakterizujú aj túto knihu nášho známeho autora. A presne v takomto duchu sa niesla celá beseda. So zaujatím pre vec a zanietením jemu vlastným, kriticky, s prehľadom i humorným nadhľadom hovoril o rôznych témach. Keď sa podpísal pod všetky knihy svojich fanúšikov, sadli sme si k rozhovoru.

Máte ľahké pero, vaše knihy sa dobre čítajú, napriek tomu nie je vždy na prvé prečítanie zjrejmé, kde sa končí realita a kde sa začína fikcia, hranica medzi jedným a druhým je niekedy nepostrehnuteľná, čo môže byť pre čitateľa náročné. Žeby autorský zámer...?

Autor nemôže podať čitateľovi všetko na lopate, čitateľ musí mať tak trochu pocit ako pri lúštení križovky, že aj on na niečo príde. Nie že by som zámerne takto písal, možno je to vec pocitová, že si poviem, toto už čitateľovi ďalej hovoriť nebudem, nech si to zistí. Mám

Jozef Banáš

Najprekladanejší slovenský spisovateľ, politik a diplomat.

Presvedčivý a rozhľadený autor. Napísal dvanásť kníh, z toho desať mu vyšlo v zahraničí. Podpísal sa aj pod desiatky komentárov, glos a fejtónov, štyri televízne scenáre, jeden filmový, tri divadelné komédie. Témy, o ktorých píše, nie sú ľahké. Spoločnosti nastavuje zrkadlo, núti k zamysleniu, ale tiež rozosmeje, pobaví. Za svoje bestsellery získal mnoho ocenení - Panta Rhei Awards - čitateľský top titul za Kód 1. Za knihu Zastavte Dubčeka dostal cenu Slovenského centra PEN. S nemeckým prekladom románu Zóna nadšenia sa stal finalistom nemeckej literárnej Ceny Johanna Gottfrieda Seumeho. Na svojom konte má aj viaceré prejavy uznania s označením Platinová kniha, Zlatá kniha, Kniha roka.

radosť, keď mi ľudia na besedách hovoria, pán Banáš, to je neuveriteľné, vy to napíšete, ja si to idem preveriť a ono je to naozaj tak. Samozrejme, fikciu treba umne miešať so skutočnosťou, ale nesmie sa to preháňať, lebo najhoršie je, ak vám čitateľ prestane veriť. On vám síce čo-to toleruje, lebo chce mať dobrý príbeh, takže samozrejme, musíte tú spisovateľskú licenciu využiť. Napríklad Dubček sa mi ťažko písal v tom zmysle, že hoci som chcel dobrý príbeh, nemohol som si vymýšľať, lebo je to reálna osoba a všetci ho poznajú.

Z času na čas zrejme dostanete po prstoch, svoje názory totiž formulujete otvorene, bez obalu, niekto by povedal, že ste až nediplomaticky priamy. Šliapať niekomu na päty, siahať mu do svedomia, to dotknúť ťažko nesú, takže si vlastne koledujete o reakcie, ktoré asi nebudú príjemné...

Ja som bol vždy taký, mal som problémy aj za komunistického režimu. To len moji nepriatelia teraz robia z Banáša bolševika, agenta ŠtB a neviem čo všetko. Za svoje názory som neraz schytil... Úlohou každého spisovateľa by malo byť hľadať pravdu, nehovorím, že ju nájdeme, ale treba ju hľadať. Navyše, spisovateľ by mal neustále nahlas hovoriť, že cisár je nahý. Podľa mňa sú dva druhy spisovateľov, niektorí pohladia dušu čitateľa, ale robia to tak, že nevylicenú ranu hneď zašijú a to je nepoctivé. Ja ranu liečim tak, že ju najskôr vyčistím – je to síce bolestivé, ale potom sa rana zahojí. A čitateľ to cíti, má svoju dušu, svoje srdce. Hovorievam, že srdce patrí Bohu a mozog človeku. Nemyslím si, že som taký dôležitý, aby som každému nedoprial, aby si o mne myslel čo chce. Napoleon mal rovnaké emócie vo chvíľach najväčších víťazstiev i najväčších prehľov, vždy bol rovnaký. Som na tom podobne. Napríklad, môj vzácný český priateľ Dan Landa, má úžasnú skupinu oddaných fanúšikov, a naopak,

menšiu, ale dostatočne agresívnu, skupinu odporcov. Pre spisovateľa je to, nazdávam sa, ideálny stav. Teším sa rovnako, keď ma chvália i keď ma kritizujú.

Na rozdiel od iných spisovateľov udržujete osobný kontakt so svojimi čitateľmi. Besedy, verejné prezentácie po celom Slovensku, dokonca aj v zahraničí, sa stali takmer každodennou realitou. Kde na to beriete energiu?

Človek nemôže robiť nič, čo ho nebaví. Písanie mi robí radosť a súčasťou tvorivého procesu je aj komunikácia s čitateľom. A keď som voči nemu poctivý, tak nemám obavy ísť za ním. Ani vtedy, keď so mnou nesúhlasí, čo sa často stáva, najmä pri religióznych a politických témach, ale vie, že som otvorený akejkoľvek debate. Nerozumiením spisovateľom, ktorí so svojimi čitateľmi nekomunikujú. To, že sú moje knihy čítané, len potvrdzuje, že moje písanie má zmysel. Dostávam veľa mailov, v ktorých čitateľa reagujú napríklad aj na romány Kód 1, Kód 9, Veľestúr, že som im veľmi pomohol. Z toho mám naozaj dobrý pocit.

Vždy som si myslela, že dobré sa chváli, ale predáva samé, ale podľa vás napísať dobrú knihu nestačí, treba ju dostať k čitateľom, a nielen cez knihkupcov...

Jeden kritik napísal, že Banáš je začínajúci autor staršej generácie. Pred rokmi som písal televízne scenáre, romány až teraz, a tí kolegovia, priatelia moji vzácní, ktorí písali za socializmu a boli úspešní, sa dnes čudujú, ako je možné, že o moje knihy je taký záujem. No asi preto, že nemám lenivý zadok, zodvihnem sa a idem za čitateľmi. Hovorím, pozrite sa chlapi, vy ste boli zvyknutí, že vám v minulom režime Slovenský spisovateľ vydal knihu v 40 tisícovom náklade a už ste nič nemuseli urobiť. Dnes žijeme v dobe, keď sa o knihu musíte starať. Napísať slušný text nestačí, musíte ho marketingovo podporiť.

Literárnej kritike sa nepáči, že ľudia moje knihy čítajú vo veľkom. Na Slovensku platí prečudesná axioma, že to, o čo je veľký záujem, nemôže byť dobré. Ale netrápim sa tým. Smutný som len vtedy, keď sa o mojich knihách nehovorí. Ale takáto situácia býva, chvalabohu, málokedy.

Zoberme si marec, mesiac knihy. Nevie, prečo práve v treťom mesiaci hovoríme o knihách viac než inokedy a prečo tých mesiacov nemôže byť povedzme dvanásť. Ale od rečníckej otázky späť k besedám, vlni v marci ste absolvovali 25 stretnutí s čitateľmi, tohtoročný marec k vám bol milosrdnejší, narátala som 11 besied, ale v roku 2013 – v októbri – ich bolo až 32, to je asi vaše mesačné maximum...

Tento rok by mohol byť rekordným, ale zámerne to tlmím. Môj pracovný rytmus vyzerá tak, že píšem v zime a na jar, podklady zháňam priebežne, pri dokumentárnych románoch mi viac času zaberie zhromažďovanie faktov ako samotné písanie príbehu. V lete sa zameriam na debaty s lektormi, jazykovými, odbornými, spoločne to dáme dokopy, no a po vydaní knihy, v septembri alebo októbri, štartujem na besedy.

Na podporu vydávania slov. kníh v zahraničí vraj existujú nejaké granty. Získali ste aj vy nejaký?

Občas sa mi dostane do rúk knižka autora, v ktorej je napísané, že vyšla s podporou Ministerstva kultúry SR. Predá sa okolo 150 kusov a napriek tomu ho podporujú. Pýtam sa, čo je to za politiku, veď nemá talent, aj keď sa usiluje buďť dojem intelektuála. Mnohí sa takto začnú tváriť vo chvíli, keď sú neúspešní, keď ich knihy nikto nečíta. A aby sami seba obháji, aby pred sebou obstáli, tak sa prehlásia za intelektuála a povedia, že ich náročným témam len málokto rozumie. Preklady do cudzích jazykov má na starosti Literárne a informačné centrum Slovnia, občas ma podporia, ale zrejme je im bližšia filozofia pomáhať neúspešným. Neraz podporujú preklady autorov, ktorých ani doma nikto nepozná.

Po vydaní knižky Zastavte Dubčeka ste dostali pozvania do mnohých európskych miest. Ako vás a hlavne váš pohľad na osud vari najznámejšieho Slováka prijali?

Mám politickú skúsenosť, som aj jazykovo vybavený, a tak ma často požívajú nielen súkromné inštitúcie, ale aj organizátori podujatí, ktoré má pod palcom Ministerstvo zahraničných vecí. ►

► Mnohí ma poznajú a vedia, že hanbu Slovensku neurobím. Napríklad na spoločnom podujatí krajín V4 v Kodani na pôde Dánskej spoločnosti pre zahraničnú politiku prezentovali osobnosti, ktoré pomáhali búrať železnú oponu. Bývalý poľský minister zahraničných vecí Rotfeld predstavil svoju knihu o Bronislawovi Geremekovi, bývalý šéf maďarskej diplomacie József Antalla, český profesor Vrba hovoril o Jiřim Dienstbierovi a mňa pozvali priblížiť osobnosť Dubčeka. Potešilo ma, že som mohol zastupovať Slovensko na takejto významnej udalosti.

Je pravda, že ste sa stretli so slávnym svetovým autorom Danom Brownom?

Keď som pred časom vo svojom kmeňovom vydavateľstve vyslovil želanie stretnúť sa s ním, aby som mu mohol aspoň potriať rukou, povedali mi, neblázni, má len hodinu na novinárov, to nie je možné. V Ikare napokon súhlasili a ja som mohol odcestovať do Prahy, kde som Danovi Brownovi naozaj podal ruku. Je to mimoriadne príjemný človek, so zmyslom pre humor. Predstavili ma ako slovenského Dana Browna, skutočný Brown sa úprimne zasmial. Keď som mu podal Kód 1 a začal vysvetľovať, povedal, že to bude zaujímať jeho manželku, ktorá sa ako historička zaoberá rovnakou témou, teda témou židia v Ázii. Keď som mu povedal, že sa predalo 30 tisíc výtlačkov, ostal šokovaný, veď to by bolo super číslo aj na Spojené štáty. Musím povedať, že máme veľa spoločného, aj to, že obaja skoro

vstávame, ale Dan je lepší, má hodinový náskok, je nesmierne pracovitý, niekedy píše aj 15 hodín denne. Nuž, aj takto musí splácať daň za 260 miliónov kníh predaných vo svete. Pýtam sa ho, Dan, vieš ty vôbec, s kým sa rozprávaš? Dávaj si na mňa pozor, lebo o dvatри roky budú za veľkou mláskou hovoriť, že ty si americký Jozef Banáš. Rozlúčili sme sa s tým, že ak mu pošlem anglický preklad, pokúsi sa dostať knihu na americký trh. Zrejme sa konkurencie z mojej strany neobáva...

V jednom rozhovore ste povedali, že politik, diplomat, novinár a kňaz patria medzi najneslobodnejšie povolania. Politikom, diplomatom, novinárom ste boli. Ako vnímate spisovateľské poslanie?

Fantasticky, aj vďaka profesiám, ktoré ste spomenuli. Len farárom som nebol. Ale keby áno, núdzu o ľudí na kázňach by som asi nemal. Stalo sa, že som besedoval s čitateľmi v kultúrnom dome neďaleko kostola, ktorý bol prázdny. Zato moje auditórium bolo početné. Ale vráťim sa k otázke. Teší ma fakt, že to viem porovnať. Lebo politici nezvyknú slobodne formulovať svoje názory. V politike môžete byť úspešní, keď názor nemáte. Alebo, keď máte názor predsedu a predsedá má názor toho, kto stojí za politickou stranou. Politika je o záujmoch. Čiže, vy, keď ste v politike, prepáčte, poviem to expresívne, vašou jedinou úlohou ako poslancu národnej rady, vyššieho územného celku alebo obecného parlamentu, je držať hubu a krok a byť súčasťou hlasovacej mašinérie. A keď urobí

te pokus o oslobodenie, keď začnete hlasovať tak ako hovorí ústava, podľa svojho vedomia a svedomia, končíte. Keď som na jar 2006 skončil so svojimi politickými a manažérskymi aktivitami, odrazu som začal poletovať. Hovoril som si, som slobodný človek, môžem si hovoriť, čo chcem. Samozrejme, som si vedomý toho, že už ako známy spisovateľ mám aj svoju zodpovednosť, takže nepoviem, že xy je fašista, ale skôr, že je rebelský typ. Ale môžem otvorene povedať, čo si o ňom myslím.

Aký ste čitateľ?

Čítam preto, aby som sa niečo naučil, čítam autorov, ktorí sa pohybujú v podobnom žánri, napríklad Ken Follett, Arthur Hailey, Dan Brown, ale mojim spisovateľským aj ľudským vzorom je Lev Nikolajevič Tolstoj. Bol to rebel, dokonca ho exkomunikovali z cirkvi, čo mi je na ňom veľmi sympatické. Stále mám poruke jeho pomerne málo známu knihu Čítanie na každý deň, je to vlastne súhrn toho, čo on počas života pozbieral, myšlienky, citáty známych ľudí. Je to moja spisovateľská biblia. Čítam veľa odborných publikácií kvôli vlastným knihám. Teraz píšem Kód 7 a mám celý štôš kníh v rôznych jazykoch, ktoré si namiesto sadrových sošiek prinášam zo zahraničia. Na letisku často platím za nadváhu, ale čo už narobím. Napríklad v knihe Kód 1 je toľko informácií, že sa ma ľudia pýtajú, toto máš odkiaľ? Kúpil som to v jednom zapadnutom kníhkupectve v Kašmíre.

Rozhovor pripravila
Veronika Ďurovčíková

Vážení spoluobčania...

► Pokračovanie z 1. strany

Hlavným dôvodom bol málo efektívny predaj dreva, strátová piliarska prevádzka a finančne náročná pestovateľská činnosť.

V minulých rokoch sa finančné prostriedky z prenájmu obecných lesov postupne strácali v rozpočte obce v rôznych prevádzkových výdavkoch a to, že naša obec má vlastný lesný majetok, nebolo na jej rozvoji vôbec vidieť. Mojou snahou je, aby sa finančné prostriedky z prenájmu obecných lesov preniesli nielen do prevádzkových výdavkov obce, ale hlavne do jej rozvoja, do investičných, kapitálových výdavkov. V súčasnosti schválilo Obecné zastupiteľstvo prípravu návrhu financovania výstavby zariadenia pre seniorov a telocvične ZŠ s MŠ na roky 2017 - 2018. Spolu s tým pripravuje obec ďalšie investičné akcie. Bol by som veľmi rád, keby sa výstavba uvedených zariadení nielen naprojektovala, ale aj uskutočnila.

Otázka zvýšenej ochrany životného prostredia je v súčasnej dobe hroziacich klimatických zmien veľmi aktuálna. Zvýšená regulácia a kontrola výrubu stromov mimo lesa, nielen v našej obci, je veľmi potrebná. Dopyt po produkcii biomasy na výrobu tepla sa v poslednom období rapídne zvýšil, ale tento proces má aj svoje negatívne dôsledky.

V prvom rade je to zhoršená pôdoochranná funkcia zasiahnutého ekosystému, so zvýšenou eróziou pôdy a postupným zhoršovaním kvality pitnej vody. Zároveň sa naruší krajnotvorba a ekologická stabilita konkrétnej lokality. Negatívnou stránkou tohto procesu je tiež úbytok palivového dreva, ktorého spotreba bude neustále vysoká. Chcem ešte spomenúť lom Borovie, kde sa už ťaží minimálne. V súčasnosti slúži ako skládka stavebného i priemyselného odpadu. Verím, že vypracovaný rekultivačný plán nebude slúžiť len na skládku odpadu, ale aj na revitalizáciu celej lokality.

Verím, že už viac ako rok po komunálnych voľbách čítate v spomínaných dvoch oblastiach zmeny k lepšiemu. Bol by som rád, keby sme v tom spoločne pokračovali. Zároveň ďakujem za dôveru, ktorú som od Vás v komunálnych voľbách dostal.

Roman Resl, poslanec Obz

Obecné zastupiteľstvo obce PONIKY na svojom 12. zasadnutí dňa 4.5.2016:

Schválilo uznesením č. 144/2016 výsledky verejnej obchodnej súťaže – prenájom pozemkov vo vlastníctve obce Poniky a **odporučilo** starostovi obce uzavrieť nájomné zmluvy.

Verejná obchodná súťaž o prenájom pozemkov vo vlastníctve obce Poniky o celkovej výmere 170,98 ha vygenerovalo priemernú sumu prenájmu 48 eur/ha/rok, (od 33 eur/ha/rok eur do 63 eur/ha/rok podľa jednotlivých celkov). Z výmery pozemkov vhodných na prenájom boli vyčlenené lesné pozemky (pozemky vedené ako lesné pozemky v katastri nehnuteľností a pozemky, ktoré má obec záujem preklasifikovať z TTP na lesný pozemok v rámci zosúladenia skutkového so stavom právnym). Pozemky boli rozdelené do siedmich cel-

kov. Víťazné ponuky podľa celkov sú nasledovné:

- Celok č.1 a 2. – AGRO-PONIKY, s.r.o., Družstevná 376, Poniky
- Celok č.3 a 5. – Miroslav Meško, Na Vladárke 42, Poniky
- Celok č.4. a 6. – David Magna-Farma DMD, Na Vladárke 52/27 Poniky
- O celok č. 7 neprejavil v súťaži záujem žiadny záujemca.

Schválilo uznesením č. 145/2016 prenájom pozemkov vo vlastníctve obce Poniky z celku č. 7 VOS o ktoré neprejavil záujem žiadny záujemca parc. č. KN „E“ 3340 – ttp, o výmere 1 ha vedený na LV č. 2510, parc. č. KN „E“ 4157 – ttp, o výmere 4 ha vedený na LV č. 548, v sume 33 eur/ha/rok čo pri celkovej výmere ha predstavuje nájomnú sumu celkom 165 eur ročne a **odporučilo** starostovi obce

Poniky uzavrieť nájomnú zmluvu v prospech AG Poniky, s.r.o., Družstevná ulica 376, Poniky.

Schválilo uznesením č. 151/2016 Územný plán sídelného útvaru Poniky, Zmeny a doplnky č. 6, spôsob prerokovania návrhu Územného plánu sídelného útvaru Poniky a rozhodnutie o námietkach a pripomienkach vznesených pri jeho prerokovaní, VZN obce Poniky č. 1/2016, ktorým sa vyhlasujú záväzné časti Územného plánu sídelného útvaru Poniky – časť Ponická Huta, časť Ponická Lehôtka

Schválilo uznesením č. 156/2016 opravu protipožiarnej nádrže na Ponické Lehôtke na Námestí Mateja Kosca.

Podrobné znenie uznesení nájdete na webovom sídle obce Poniky – www.poniky.sk

Informácia

Obecný podnik lesov, spol. s r.o. Poniky oznamuje, že sa začala rekonštrukcia lesnej cesty /zväznice/ smerujúcej od hranice Farskej hory na Krížne cesty a ďalej na Povrazník, na protipožiarnu lesnú cestu. Súčasne sa začala budovať protipožiarne nádrže pri tejto ceste v lokalite Húdlová. Realizácia prác prebieha na obecných pozemkoch a obhospodaruje ich OPL.

Realizátorom diela je spoločnosť Strabag. Práce budú financované z Programu rozvoja vidieka SR 2014-2020, spolufinancované Európskym poľnohospodárskym fondom pre rozvoj vidieka v rámci Opatrenia 8: „Investícia do rozvoja lesných oblastí a zlepšenia životaschopnosti lesov.“ Podopatrenie 8.3: „Podpora prevencie škôd v lesoch spôsobených lesnými požiarimi a prírodnými katastrofami a katastrofickými udalosťami.“

Projektovým manažerom je Ing. Peter Matula, konateľ OPL. Občanov a návštevníkov obce žiadame o pochopenie a trpezlivosť s prípadným obmedzením na obecných komunikáciách.

Ako triedime odpad?

V obci Poniky sa separuje papier, sklo, plasty a biologicky rozložiteľný odpad. Oddelene sa zhromažďuje odpad zo stavieb a demolácií, ale aj zvyšky zo záhrad, cintorína a porastov.

Výsledok triedenia v minulom roku vyzerá takto: papier 9,200 ton, sklo 13,560 ton, plasty 11,830 ton, pneumatiky 2,200 ton, viacvrstvové kombinované materiály 0,160 ton, kovové obaly 0,170 ton a množstvo komunálneho odpadu vyvezeného na skládku predstavovalo v uplynulom roku 304,16 ton.

V súčasnosti sa prostredníctvom separovaného zberu a recyklácie u spracovateľov zhodnocuje papier, sklo, plasty, biologicky rozložiteľný odpad (verejná zeleň) a nebezpečný komunálny odpad.

Separované zložky odpadu ako plasty – PET fľaše či sklo, ukladajú obyvatelia obce do vriec alebo do zberných nádob.

Pravidelný odvoz komunálneho odpadu zabezpečuje firma Marius

Pedersen jedenkrát za dva týždne (presné termíny nájdete na <http://poniky.sk/index.php/terminy/> a separovaného odpadu raz za mesiac – sústreďuje sa do farebných plastových vriec, ktoré sú dostupné na obecnom úrade bezplatne. V deň vývozu je potrebné vyložiť plastové vrecia pred rodinný dom tak, aby neprekážali chodcom a zároveň boli dostupné osádke zberového vozidla.

Zber nebezpečných odpadov ako akumulátorov a autobaterií, odpadových olejov a pneumatík vykonáva na základe zmluvy spoločnosť Marius Pedersen, a.s. Opatovská 1735, Trenčín, OZ Zvolen.

Biologicky rozložiteľný odpad občania kompostujú na vlastných pozemkoch alebo na obecnom kompostovisku, ktoré vzniklo v spolupráci so združením Priatel'ia Zeme CEPA Ponická Huta 65, Poniky. V roku 2015 sa táto skládka rozrástla takmer o 6 ton bioodpadu.

Obec v roku 2012 zabezpečila v spolupráci so spoločnosťou Ján Botto, Dolná Mičiná 9, Banská

Bystrica zberné nádoby na šatstvo a textil. Minuloročný zber predstavuje 1,220 tony.

Vyradené elektrické a elektro-nické zariadenia 2x ročne odváža spoločnosť Marius Pedersen, prípadne Metal Servis Recycling, Priboj 549, Slovenská Lupča. V deň vývozu sa spred rodinných domov odváža.

Zmiešaný odpad zo stavieb a demolácií (drobný stavebný odpad) možno umiestniť do Lomu Bôrovie v KÚ obce Poniky, ktorý je v nájme Miroslava Grešku firmy Bielostav.

Na jar a na jeseň obec objednáva veľkoobjemové kontajnery, ktoré sú pristavené pri obecnom úrade, aby sa občania mohli zbaviť nepotrebného nábytku.

Celú problematiku odpadov v obci zastrešuje Program odpadového hospodárstva na roky 2016 až 2020.

Vybrali sme pre vás

Karel Čapek: **KALENDÁR, ZÁHRADNÍKOV ROK**

Táto čarovná knižka je chválospevom na človeka, ktorý sa harmonicky rozvíja len vtedy, ak si vo svojej falošnej nadutosti nezničí prirodzeného spojenca – prírodu. Možno aj vy, ako správni záhradníci, máte túto knižku doma. Ak nie, ponúkame vám ďalšiu časť čítania na pokračovanie – momentku o treťom a štvrtom mesiaci.

Záhradníkov marec

Ak chceme podľa prastarých skúseností opísať marec, musíme predovšetkým rozlíšiť dve veci: Čo záhradkár chce robiť a čo naozaj robí. Každý určite chce, to je očividné. Chce stiahnuť čečunu a odkryť kvety, ryť, hnojiť, rigolovať, kopat', kypriť, hrabať, zalievať, vysádzať, priväzovať, polievať, hnojiť, plieť, strihať, rezať, jasať nad kvitnúcimi sneženkami, utierať si pot, narovnávať sa v krížoch, chodiť do postele s rýľom a vstávať so škovránkom, velebiť slnko a nebeskú vlahu, vypestovať si prvé jarné mozole, jednoducho chce jarne a kypro po záhradnícky žiť.

To všetko by chcel. Namiesto toho však nadáva, že pôda je ešte vždy alebo už zasa zamrznutá. Zúri ako lev v kletke, keď napadne sneh,

dostane nádku, na súde má rokovanie, navštívi ho teta, právnik alebo čertova babka, a vôbec, stráca deň za dňom, stíhaný povinnosťami, ktoré sa mu, ako na potvoru, nahrnú práve teraz.

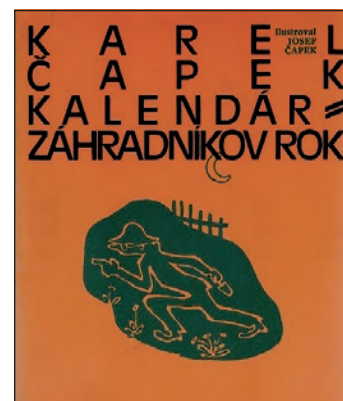
Človek, ktorý sa stal záhradkárom, s obľubou vyhladáva starých pamätníkov. Sú to napospol obstarožnejší a trochu roztržití ľudia, ktorí každý rok vravia, že takúto jar nepamätajú: „Raz, je to už šesťdesiat rokov, bolo tak teplo, že na Hromnice kvitli fialky“. Na druhej strane, ak je trochu chladnejšie, starí záhradkári tvrdia, že takú studenú jar nepamätajú: „Raz, je to už šesťdesiat rokov, sme sa na Jozefa vozili na sánkach“. Takže, aj zo svedectiev skôr narodených je jasné, že – pokiaľ ide o počasie – v našej klíme panuje nespútaná svojvôľa a že sa s tým nič nedá robiť.

Záhradníkov apríl

Apríl je tým pravým a požehnaným mesiacom záhradkárov. Nech idú do kelu milenci so svojim velením mája, keď stromy a kvety iba kvitnú, ale v apríli pučia. Vedzte, že toto klíčenie a pučanie, tie puky, pupene a klíčky sú najväčším zázrakom prírody. Apríl je aj mesiacom sadenia. S nadšením ste si objednali

v záhradníctve priesady, bez ktorých nemôžete žiť. Priateľom záhradkárom ste slúbili, že si k nim pridete po odrezky, lebo nikdy nemáte všetkého dosť. Teda, záhradkár v apríli je človek, ktorý s vädnuťou priesadkou v ruke zo dvadsať ráz obekne záhradku, hľadajúc piad' zeme, na ktorej ešte nič nerastie. „Nie, sem už nič nevojde“, mrmle si ticho. „Tu mám tie prekliate chryzantémy. Tuto by mi zadusilo flox a tuto je zasa smolníčka, čert ju ber. Hm, a tu sa mi rozťahuje zvonček, ba ani pri myšom chvostíku niet miesta. Kam to len dám? Aha, sem! Nie, tu je už prilbica. Alebo sem? Ale tu je nátržník. Ale predsa som našiel akomak miesta. Počkaj priesadôčka, hneď ti postelím. Tak vidíš, teraz si v mene božom môžeš rásť.“

Človek záhradkár vznikol akiste kultúrnym a nie prírodným vývojom. Keby vznikol od prírody, mal by nohy ako chrúst, aby nemusel sedieť na zadku a mal by krídla, jednak na okrasu, jednak na to, aby sa mohol vznášať nad hriadkami. Kto tu nezažil, nemá potuchy ako nohy človeku prekážajú, ak ich nemá kam postaviť; aké sú zbytočné dlhé, ak ich treba zložiť pod seba a vrtať prstom v zemi; aké sú nemožne krátke, ak treba dočiahnuť na opačný kraj hriadky a nešliapnuť pritom na podušku pyreta alebo na pučiacy orlíček. Keby sa tak mohol zavesiť na popruh a hojdať sa nad svojimi

kultúrami, alebo mať vysúvacie končatiny ako fotografický statív. Ale keďže záhradkár je uspôsobený práve tak nedokonale ako ostatní smrteľníci, nezostáva mu iné ako ukázať, čo vie: balansovať na prste jednej nohy, vznášať sa ako cárska baletka, našlapovať ľahunko ako motýľ, udržať sa v rovnováhe napriek všetkým zákonom o naklonených rovinách, všade dočiahnuť a všetkému sa vyhnúť a ešte si pritom zachovať dôstojnosť, aby nebol ľuďom na posmech. Pravdaže, pri bežnom pohľade vidíte zo záhradníka iba zadok. Všetko ostatné, hlava, ruky a nohy, je pod ním.

Ďakujem za opýtanie, už toho bude hŕba: narcisy, hyacinty aj tacety; viola cornuta a pupkovec, lomikameň, chudôbka aj arabis a hutchinsia, no tiež prvosenky a jarný sedivník... A čo všetko rozkvitne zajtra a pozajtra, to budete oči otvárať!

(krátené)

Veselý mesiac

„S charakterom toho veľa nedosiahneme, možno tak vo sviatok. Všetdný deň si žiada trochu vtipu.“
(Theodor Fontane)

Apríl je mesiac rozmarný, veselý, bláznivý, a nielen zásluhou pocha-bého počasia. Chvíľu sneží, chvíľu svieti slnko, chvíľu prší. To veru nie je dôvod na úsmev. Avšak kanadské žartíky, to je niečo iné. V apríli, ale najmä v prvý deň mesiaca, je dovolené robiť si z iných bláznov. A pochopiteľne, najviac sa tešia tí, ktorí humorné epizódy vymýšľajú, a to si veru neraz vyžaduje námahu a poriadnu dávku invencie. A keď sa fórik vydarí, radosť preveľká! Nenadarmo sa hovorí, že škodardosť je najväčšia radosť.

Ozaj, rozmyšľali ste niekedy nad tým, čo je to smiech? Jednoduchá otázka, odpoveď trochu zložitejšia. O smiechu jestvuje množstvo definícií. Takých aj onakých. Jedno je však isté, smiech je jedným zo spôsobov komunikácie, dôležitým spoločenským prejavom. Napríklad smiech bol „vo vážnosti“ už v primitívnych spoločenstvách. Pomáhal vyháňať zlých duchov, mal očistnú úlohu, bol liekom pre chorých... Naopak, v neskoršom období osvietenstva, bol smiech pre filozofov neprijateľný, nevedeli sa s ním spriatelíť. Napríklad Platón vylúčil smiech zo svojho ideálneho štátu, tvrdil, že vzdáľuje ľudí od pravdy. Cirkev tiež dvíhala prst a smiech považovala

za nehodný poriadneho kresťana. V Anglicku, v čase panovania kráľovnej Viktórie, pokladali smiech vo vysokej spoločnosti za prejav vulgárnosti.

Našťastie, dnes je všetko inak. Dobré vieme, že smiech je kore-ním života a že má terapeutické vlastnosti. Posilňuje imunitný systém a pomáha odolávať chorobám. V Japonsku vraj smiechom liečia tuberkulózu, lebo prevetráva pľúca. Študenti v Malajzii sa zase učia dychové cvičenia simulujúce smiech, aby prekonalí úzkosť pred skúškou. Z Anglicka ešte jeden príklad, má chvalabohu iný význam, než spomínaný príklad z čias panovníčky Viktórie. Lekár z tejto ostrovnej krajiny prehlásil,

že ľudia, ktorí sa smejú 17 minút denne, si predĺžia život o celý rok.

Za najväčších vyznávačov smiechu považuje svet Francúzov. Zmysel pre humor je dokonca jednou z vlastností, ktoré Francúzky hľadajú u svojich budúcich manželov. Napriek tomu vraj smiechu, a nielen v krajine galského kohúta považlivo ubúda, a tak na mnohých miestach sveta vznikajú hnutia jeho priaznivcov. Žeby sa rodila „Internacionála smiechu“?

Ale poďme na Slovensko. Mnohí z nás neuznávajú žartíky k presnému dátumu, neradi sa obmedzujú len na jeden deň. Ako hovoriť humorista Ján Grexa, humor je spontánna vec. Príde, keď sa mu zachce.

NAŠA ANKETA – v apríli zvykneme vystrájať „apríloviny“.

Napriek tomu, že nie je vyznačený v kalendári, ani ho oficiálne neuznáva žiadna vláda, patrí sviatok bláznov medzi obľúbené dni v kalendári. A tak sme si v redakcii povedali, prečo nevyužiť príležitosť. Veď apríl sa pomaly končí, tak to ešte stihneme. Žarty, zážitky či príbehy zástupcov obce si akiste so záujmom prečítate. Žiaľ, sú len štyri. Mohlo ich byť oveľa viac, keby poslanci na našu prosbu zareagovali.

Aký je váš vzťah k 1. aprílu?

Pavol Ondrejko,
prednosta Obecného úradu

Okrem toho, že je prvý apríl medzinárodným dňom vtákov, je aj medzinárodným dňom zábavy. Aj keď pripadol na pracovný deň, snažil som vyvieť niektorému z kolegov nejaký žartík. Hoci, priznávam, že to robím dosť často aj v iné dni. Niekedy možno neodhadnem situáciu, ale ak to preženi-m a druhá strana to nepochopí, viem sa ospravedlniť. Humor ku mne patrí vo všeobecnosti, bez neho si život neviem predstaviť. Rád rozprávam aj vtipy. Neberiem sa príliš vážne a viem sa zasmiať aj na sebe. V bývalej robote sme mali kolegyňu na pozícii prekladateľky - tlmočnice. Bola u nás asi týždeň aj s cestou. Vhodný objekt na náš zámer, povedali sme si spolu so sekretárkou generálneho riaditeľa. Sekretárka čerstvo prijatej kolegyni zavolať, že našej šéfe prišlo nevoľno a musí ísť okamžite tlmočiť americkej delegácii. Keďže

som bol pri tom, sledoval som, ako moja nová kolegyňa mení farby. Najskôr očervenela, vzápätí ozele-nela, potom sa začala potiť. Položila telefón, chytila sa za hlavu so slovami: „Bože, čo idem robiť?“ Celá roztrasená mi oznámila, že musí odísť. Všetko som pozorne sledoval a zadržával výbuch smiechu. Vstala, posadila sa, začala stresovať, prišla na ňu tréma a strach. Obliekla si kabát, sadla si, napila sa vody. Schytila anglicko-slovenský slovník a začala študovať slovíčka od A po Z. Dvakrát ho pomaly prelistovala. Potom aj so slovníkom vyšla z kancelárie. Pozeral som sa za ňou a keď prišla do polovice chodby, zavolať som za ňou, či vie, kam má ísť. Samozrejme, nevedela. Bolo mi jej ľúto, a tak som jej môj prvoaprílový zámer prezradil. Ústredila mi spršku nadávok. Keď sa trochu upokojila, bolo počuť ako jej spadol kameň zo srdca. Dodnes na túto príhodu spomínam. A keď sa s bývalou kolegyňou náhodou stretneme, za-smejeme sa. Najviac na tom, ako študovala ten slovník.

Alena Ježeková,
poslančka Obz

Aký je môj úsmevný príbeh, ktorý sa viaže na prvý apríl? Nemám konkrétnu príhodu súvisiacu s týmto dňom a ani sa nepamätám, že by ma niekto „nachytil“. No môj vzťah ku smiechu, humoru je veľmi pozitívny. Mám rada veselú spoločnosť, kde o úsmevné príbehy nie je núdza, rada si vypočujem dobré vtipy. Keď som bola mladšia, urazila som sa, keď sa niekto bavil na môj účet. Ale dnes sa dokážem

zasmiať aj sama na sebe. Niekedy sú však aj chvíle, keď nie je dôvod na úsmev, ale aj vtedy sa snažím myslieť pozitívne a okolo seba rozosiavať dobrú náladu.

Peter Matula, poslanec Obz

Na prvom apríli sa mi páčia články v novinách s rôznymi fikciami. Inak, nemám vo zvyku robiť si žarty...

Marek Matuška,
poslanec Obz

Ak mám byť úprimný, tak vzťah k prvému aprílu sa u mňa rokmí mení. Keď som bol mladší, bolo tých chytákov viac, či už v rodine alebo medzi kamarátmi. S príchodom mojich detí na tento svet sa to zúžilo hlavne na ne. Prichádza to však väčšinou z ich strany, tak ako naposledy. Tým že sme fanúšikmi športu, najmä futbalu a hokeja, tak moja staršia dcéra prišla prvého apríla ráno veľmi smutná s tým že naša brankárska opora hokejového tímu HC 05 Banská Bystrica Jason Bacashiuha sa zranil a nenastúpi na dôležitý semifinálový zápas s Košicami. Navyše, túto informáciu uverejnili aj banskobystrické médiá. Keď mi povedala, že to bol prvoaprílový žart, veľmi mi odľahlo a v ten večer sme vďaka nemu vyhrali 3:2 a o päť dní sme oslavovali postup do finále, kde sme bohužiaľ, na naše veľké sklamanie, prehrali s Nitrou a na prvý titul si budeme musieť ešte minimálne rok počkať.

Deň zeme v Ponikách

Obecný podnik lesov, spol. s r.o. a Základná škola Štefana Žáryho zorganizovali pre žiakov všetkých ročníkov stretnutie s konateľmi OPL v ZŠ, ktoré sa začalo besedou o triedení, zbere a recyklácii odpadov a ďalej o pestovaní a starostlivosti o les. Žiaci sa presunuli do lokality Dolná Hôrka, kde boli rozdelení do troch skupín, pričom každá pod vedením pracovníkov OPL sadila stromčeky, celkovo ich bolo 470.

Peter Matula

Pozvánka

Pozývame Vás na Okresné kolo hry Plameň, jarnú súťaž mladých hasičov, ktorú organizuje DPO SR v spolupráci s DHZO Poniky a Obcou Poniky.

Súťaž sa uskutoční dňa 28. 5. 2016 so začiatkom o 8:30 hod. v areáli na Horedoliní.

Rúbeme príliš vysoko?

Od môjho pôsobenia na pozícii prednostu obecného úradu sa intenzívne venujem výrubu drevín rastúcich mimo lesa. Za roky 2015 a 2016 sme v úrade zaevidovali desať žiadostí občanov o výrub. Vzor žiadosti je zverejnený aj na webovom sídle obce www.poniky.sk, alebo je k dispozícii na obecnom úrade. Všetky žiadosti boli vybavené v zmysle zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny a vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Pri každej žiadosti vykonali členovia poverení starostom obce a schválení uznesením ObZ č. 56/2015 pre výrub drevín rastúcich mimo lesa, obhliadku miesta a určili dreviny vhodné na výrub. Všetkým žiadateľom bolo vyhovie.

Z tohto pohľadu považujem za dôležité to, že sa do tejto oblasti vracia poriadok. Začínáme mať prehľad, kde sa vypilujú stromy. Dôvodom je ochrana pozemkov samotnej obce, ale aj ochrana pozemkov obyvateľov - majiteľov. Pevne dúfam, že obmedzíme nekontrolované vypilovanie na obecných aj súkromných pozemkoch. Na webovom sídle obce plánujeme pre ľahšiu občiansku kontrolu

zverejniť aj čísla parciel, na ktorých bol povolený výrub. Komisia na ochranu verejného poriadku, v rámci monitorovania ochrany pred požiarmi, kontroluje výrub stromov na našom katastrálnom území. V prípade potreby vieme kritické miesta, ktoré obec Poniky vlastní monitorovať. Súhlas na výrub drevín bol udelený aj Cirkvebnému zboru Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku, Poniky pre parcely na Evanjelickom cintoríne. Vydanie povolenia sme konzultovali aj s CHKO Polana. Na základe toho vyrúbali v cintoríne tri lipy a jeden agát. Keďže išlo o výrub veľkých stromov v sťažených podmienkach, realizovali ho profesionáli. Aby sme zabránili padaniu

konárov na hroby, bude potrebné vykonať v blízkej budúcnosti ďalšiu arborizáciu líp.

A do tretice uvádzam, že aj samotná obec Poniky požiadala o výrub drevín rastúcich na pozemkoch obce v jej intraviláne pri vodnom toku Vladárka a na Družstevnej ulici. Rozhodnutie na výrub vydala obec Čerín, ako obec určená Obvodným úradom Banská Bystrica na konanie o vydanie súhlasu na výrub drevín v zmysle vyššie uvedeného zákona o ochrane prírody a krajiny. K výrubu vydali súhlasné stanovisko aj Okresný úrad Banská Bystrica - Odbor starostlivosti o životné prostredie a tiež Slovenský vodohospodársky podnik - Správa povodia Hrona.

Dôvodom výrubu bol fakt, že stromy, ktoré nekontrolované sadili zväčša obyvatelia na obecné pozemky, narušali celistvosť regulácie potoka a niektoré už zasahovali do elektrického vedenia alebo ohrozovali nielen obecný majetok, ale aj život a zdravie občanov.

Niektorí obyvatelia obce s výrubom súhlasia, iní nie. Osobne si myslím, že bol potrebný a odôvodnený. V krátkom čase samozrejme vysadíme náhradné stromy. V súčasnosti pripravujeme inventarizáciu drevín na verejných priestranstvách s návrhom na ich asanáciu a arborizáciu. Výsledkom bude omladenie a skrášlenie zelene v našej obci.

Pavol Ondrejko, prednosta

Ocenená Vladária

V dňoch 8. a 9. apríla sa v tajovskom Divadle u Greškov a v Kultúrnom dome v Medzibrode uskutočnila regionálna prehliadka činoherného divadla dospelých z okresov Banská Bystrica a Brezno. Tajovského divadelné dni patria po dlhé roky k pravidelným podujatiam Stredoslovenského osvetového strediska. Najúspešnejšie inscenácie z prehliadky budú reprezentovať naše okresy na krajskej prehliadke Zochova divadelná Revúca na základe nominácie riaditeľky Stredoslovenského osvetového strediska.

Cenu Jozefa Šebu získalo ODS Vladária z Poník za inscenáciu J. G. Tajovský - HRIECH a cenu Jozefa

Šebu za najlepší herecký výkon získala Anna Pertzianová.

Divadelníkov privítal na obecnom úrade starosta obce, ocenil ich výkon a bol vykonaný zápis do pamätnej knihy obce Poniky.

Ochotníkom úprimne gratulujeme. Len tak ďalej.

Zo života seniorov

Krížovkári

V Klube seniorov sme sa už dávnejšie zamýšľali nad zmenami, ktoré by boli oživením našej činnosti, napríklad vytvorením menších skupín s rovnakými záujmami. Začiatkom roka prišiel s nápadom spojiť individuálny záujem o riešenie krížoviek do spoločnej záujmovej činnosti Ján Čižmár st. Je to odborník naslovovzatý. Ako lektor pôsobí nielen v Banskej Bystrici, ale v rámci celého Slovenska. Za všetko hovorí skutočnosť, že je zakladateľom a vydavateľom časopisu Relax a predsedom Klubu krížovkárov Hron v Banskej Bystrici už vyše dvoch desaťročí.

Pri zisťovaní záujmu medzi členmi sme zostavili desať členné spoločenstvo ľudí, ktorých koníčkom je lúštenie krížoviek, hádaniek, Sudoku a ďalších podobných úloh. Aj v Ponikách sú mnohí, ktorým je táto záľuba blízka a radi jej obetujú voľný čas. Je príjemné, keď sa ľudia s rovnakými záľubami stretnú, porozpráva-

jú, zasmejú sa, ale hlavne, urobia niečo pre svoje duševné zdravie. Veď lúštením si najmä seniori trénujú mozgové závitky a zlepšujú si pamäť. Okrem toho sa všeličomu priučia.

Dohodli sme sa na pravidelnom stretávaní sa raz za dva týždne. Dostávame úlohy aj na doma. Zaoberáme sa rôznymi typmi krížoviek, striedavými, mozaikovými, číslicovými, slabikovými... Riešime hádanky, Sudoku, hrebeňovky, vyplňovačky. Radi máme i osemšmerovky a šesťšmerovky. Chceme sa venovať aj maľovaniu krížovkám a scrabble, ktoré sú o niečo náročnejšie. Pán Čižmár ako náš lektor a poradca nám trpezlivo vysvetľuje jednotlivé kroky a postupy riešenia od najzákladnejších po zložitejšie. Verím, že sa k nám pripoja aj ďalší záujemcovia a zažijú s nami vzrušujúce chvíle pri odhaľovaní neznámeho. Aj vďaka tomu je náš seniorský život pestrejší, zábavnejší. Môžete sa inšpirovať, spokojne sa k nám pridajte, pri krížovkách zažijete spolu s nami fúru dobrej nálady.

Mária Kaľavská

Výtvarné spektrum 2016

Keď má človek toľko roboty, že nemá čas na radosť života, vtedy sa stáva naozajstným úbožiacom.

Murphy

V banskobystrickom Múzeu SNP otvorili v apríli výstavu diel neprofesionálnych výtvarníkov, ktorí zabodovali v krajskej súťaži. „Väčšina súťažiacich“ – citujem z katalógu k výstave – „svojim úprimným vzťahom k rodisku a osobitnými výtvarnými prostriedkami zachytáva charakteristické prvky svojho regiónu – architektúru, pamiatky, krajinu, prírodu, ľudí, či dávne zvyky. Vy-

stavené súťažné diela dosahujú nielen požadovanú umeleckú, ale aj vzácnu dokumentačnú hodnotu.“

Do krajského kola prihlásili osvetové strediská 50 autorov so 108 prácami na základe výsledkov regionálnych kôl. Takže na krajskej výstave sme mohli vidieť to najlepšie, čo za posledný rok na poli neprofesionálnej výtvarnej tvorby v kraji vzniklo.

Predsedom poroty bol prof. Jaroslav Uhel. Z jeho príhovoru k vystavujúcim autorom som vybrala pár myšlienok: „Nedajte sa odradiť. Nadšenie je veľmi silná pozitívna emócia, podnecuje k výkonom a je najlepšou cestou na dosiahnutie cieľa... Spriateľte sa s trpezlivosťou, nechcete všetko hneď, výtvarné umenie to neznáša... Talent, či nadanie sú síce dôležité, ale za všetkým je vaša pevná vôľa. Máte ju?“

Renáta Kačová z Poníka, jedna z 50-tky vystavujúcich, ju akistéma.

Na výstave sa prezentovala tromi veľkorozmernými obrazmi, za ktoré dostala Cenu.

Spektrum jej záujmov je však oveľa širšie. Vytvára najrôznejšie dekoratívne predmety, aj na objednávku, vyrezáva, povrcho-

vo upravuje a maľuje svoje milé drevené výtvary, rekonštruje starý nábytok, maľuje aj na stenu, dokonca sa venovala spevu, popu i džezu. Vskutku, všestranná osobka.

A ako vníma ocenenie? „Som veľmi rada, že v dnešnej dobe je vymedzený priestor aj na propagáciu diel amatérskej tvorby, veď mnohé z nich stoja za povšimnutie. Výtvarné spektrum takým priestorom určite je, navyše, má aj spoločenský charakter. Na tejto súťaži sa zúčastňujem už druhý rok. Môžem povedať,

že pre autora je veľmi povzbudzujúce, ak získa cenu a dostane sa až do finále - do celoštátneho kola. Samotnú tvorbu nevnímam ako prácu, ale skôr ako poslanie, ktoré ma obohacuje v a posilňuje moje vnímanie a pohľad na život.“

Dúfame, že tohtoročné krajské Výtvarné spektrum bude pre našu neprofesionálnu výtvarníčku dobrým odrazovým mostíkom a že sa nestratí ani na celoštátnom finále. Želáme, Renátka, veľa úspechov.

v.d.

Noví prváci – „usilovné včielky“

„V krajine, kde sa piesok lial a kde sa sypal vodopád, bývala včielka nezbedná, ten kto ju poznal, mal ju rád. Tá včielka, čo vám o nej spievam, to je Mája.“

Veľká – malá nezbednica Mája. Mája naša včielka Mája „

Veselou pesničkou privítala všetky deti a ich rodičov, dňa 6. apríla 2016 na zápise do prvej triedy Základnej školy s materskou školou Štefana Žáryho Poniky, riaditeľka Majka Janovčíková spolu so svojou menovkyňou, usilovnou včielkou Majou a jej kamarátom Vílkom. Noví prváci predviedli hosťom krátky tanečný program. Rodičia boli vopred oboznámení s tým, čo budú ich deti, čiže malé usilovné včielky, na zápise robiť. Kým rodičia vyplňali potrebné tlačivá, diskutovali s pani riaditeľkou a absolvovali prehliadku školy, dvadsať malých včielok usilovne pracovalo.

Po úvodnom teste školskej zruč-

losti s pani učiteľkou Katkou sa rozleteli do štyroch úlovov – matematického, geometrického, výtvarného a zábavného. S veľkou chuťou a odvahou riešili úlohy v úlovoch, v ktorých sa striedali po štvoriciach pod dohľadom skúsených včiel robotníčok /pani učiteľky zo ZŠ aj MŠ/. Po splnení všetkých úloh nazbierali štyri pečiatky a získali ocenenia – medailu, pamätný list, vecné ceny a sladkú „medikóvu“ pochúťku od naozajstných usilovných včielok. Všetci 20-ti predškôláci si vyslúžili veľkú pochvalu za to, že nebola vyronená ani jedna slzička, všetci bez prestávky usilovne, slušne a správne pracovali. Najviac nás teší, že sa naši budúci prváčikovia tešia na prvý september. Dúfajme, že im radosť zo školy a učenia vydrží až do 9-teho ročníka ZŠ. Budeme im držať palce.

Katarína Králiková

Burza kníh 2016

Prines, daruj, predaj, vymeň... !

Nebavia ťa už tvoje knihy a časopisy? Prines ich na burzu. V marci už **po druhý raz** v našej základnej škole pani riaditeľka slávnostne otvorila podujatie, ktoré nás všetkých vedie k čítaniu zaujímavých kníh. A nielen to. Naši malí kamaráti zo 4. ročníka ZŠ vedia burzu zorganizovať a dokonca sa vedú prečítanými knihami vzájomne obdarovať, požičikovať si ich medzi sebou, alebo predáť za symbolickú cenu 0,50 € Ak máte staré knižky a časopisy, nedávajte ich do zberu, ale prineste na tretí ročník **Burzy kníh 2017**. Ďakujeme.

Katarína Králiková

■ **Mária Janovčíková, riaditeľka školy zo štvrtkami na burze**

Športový klub OPL Poniky

Po zimnej prestávke je tu znova pokračovanie futbalových zápasov 1. triedy OBFB BB.

Počas zimnej prestávky sme odohrali sedem prípravných zápasov s bilanciou 4 – výhry a 3 – prehry. Na prvom majstrovskom zápase ktorý sa hral 27. marca na domácej pôde s TJ Partizán Osrblie, sme však nenadviazali na dobré výsledky z prípravy a po slabom výkone sme prehrali 0:2. Ďalší zápas sme odohrali v Šalkovej s domácim B mužstvom, kde sme prehrali 1:0. Až v nasledujúcom zápase doma s FK 1928 Jasenie sme predviedli svoju hru a vyhrali sme presvedčivo 5:1.

17. apríla sme vycestovali na Bacúch a u druhého mužstva tabuľky sme prehrali tesne 2:1. V 19. kole ŠK OPL PONIKY porazili FK SOKOL NEMEČKÁ 4:1. V 20. kole sme s FK Valaská remizovali 1:1.

Nasledovať budú domáce stretnutia:

21. kolo 15.5.2016 o 16.30 hod. ŠK OPL PONIKY – TJ DRUŽSTVENÍK STRELNÍKY

23. kolo 29.5.2016 o 17.00 hod. ŠK OPL PONIKY – TJ SLOVAN MIČALOVÁ

25. kolo 12.6.2016 o 17.00 hod. ŠK OPL PONIKY – TJ MLADOŠŤ LUČATÍN

Na niektoré zápasy odohrané na súperových ihriskách bude

naše mužstvo cestovať autobusom a budeme radi, ak na výjazdy pôjdu spolu s nami aj naši fanúšikovia, ako tomu bolo aj na zápase v Bacúchu. O čase výjazdu vás budeme informovať vždy na predchádzajúcom domácom zápase.

Družstvo prípraviek sa v zimnej prestávke zúčastnilo na dvoch turnajoch - Badín 8. miesto, Slovenská Ľupča 3. miesto.

Družstvo mladších žiakov odohralo v zimnej prestávke 1. turnaj v Sásovej a skončilo na 5. mieste.

Od 17. apríla prebieha jarná časť sezóny prípraviek a mladších žiakov a o domácich zápasoch vás budeme informovať prostredníctvom obecného rozhlasu. V prí-

pade záujmu vašich detí, chlapcov alebo dievčat o futbal, môžete sa prísť pozrieť na naše tréningy v utorok a štvrtok o 17.00 hod. na futbalové ihrisko na Horedoliní. Budete vítaní.

Marek Matuška

Obec Poniky vyhlasuje VÝBEROVÉ KONANIE na miesto zamestnanca Obecného úradu - VEDÚCI EKONÓM obce a organizácii v jej zriaďovateľskej pôsobnosti

Kvalifikačné predpoklady:

- minimálne stredoškolské vzdelanie, vysokoškolské vzdelanie II stupňa výhodou
- prax v odbore ekonomiky a financovania min. 3 roky
- znalosti príslušných zákonov v oblasti obecného zriadenia, účtovníctva a rozpočtovníctva

Osobnostné predpoklady, ďalšie požiadavky:

- analytické a logické schopnosti
- dôslednosť, samostatnosť, zodpovednosť
- znalosť z prípravy projektov a žiadostí o NFP vítaná
- flexibilita a kreativita
- bezúhonnosť
- vodičský preukaz sk. B

Zoznam požadovaných dokladov:

- prihláška do výberového konania
- profesijný štruktúrovaný životopis
- doklad o najvyššom dosiahnutom vzdelaní
- výpis z registra trestov – originál nie starší ako 3 mesiace
- písomný súhlas uchádzača k použitiu osobných údajov pre potreby výberového konania
- čestné vyhlásenie o spôsobilosti na právne úkony

Predpokladaný možný nástup od 1.7.2016, prípadne podľa dohody.

Platové podmienky: v zmysle zákona o výkone prác vo verejnom záujme

Uchádzač doručí svoju písomnú prihlášku v zalepenej obálke označenej „EKONÓM OBCE PONIKY – NEOTVÁRAŤ“ na adresu: Obecný úrad Poniky, Malá Stráňa 32, 976 33 Poniky alebo elektronicky na adresu prednosta@poniky.sk. Pohovor uchádzačmi sa uskutoční na základe písomnej pozvánky pohovor. Obecný úrad si vyhradzuje právo nevybrať žiadneho z uchádzačov. Blížšie informácie na čísle 0910 912 821.

ZŠ s MŠ Štefana Žáryho Poniky

Vás srdečne pozýva
dňa 13. a 14. mája 2016
na

**Dni školy
a rodiny**

pri príležitosti osláv 30. výročia
otvorenia novej budovy ZŠ

Program „Zdola ponickýho mlyna“

sobota 4.6.2016

14.00 – 15.00 – Ekumenické služby Božie v rímsko-katolíckom kostole sv. Františka z Assisi

15.00 – 15.45 – Krojovaný svadobný sprievod zo Stráni na Horedolinie

15.45 – 17.30 – Stretnutie rodákov a priateľov obce, občerstvenie, ukážky remesiel, svadobné party a čepce, tvorivé dielne pre deti, výstava svadobných fotografií „Teraz vieme že je naša“.

17.30 – 20.00 – pásmo „Bolaže to svadba“ (vystúpia folklórne skupiny Poniky, Hrochot, sólisti a nadšenci ľudových tradícií) Folklórny súbor Rozsutec

20.00 – škola tanca

nedeľa 5.6.2016

13.30 – 14.30 – Sprievod detských folklórnych súborov obcú

14.30 – Začiatok programu DFF „Hraj, nak sa zahráme“ (DFS Vienok Bratislava, DFS Zornička Zvolen, DFS Štvorlístok, Trenčianska Turná, DFS Poničan, žiaci Ľubomíra Tatarku) Kandráčovci

PROGRAM

13. máj 2016 - piatok

		Miesto
08:00 – 08:30 hod.	Deň otvorených dverí → trieda baví triedu - krátky program žiakov školy	→ areál základnej školy
08:40 – 10:20 hod.	→ vyučovanie v triedach za účasti rodičov	→ areál základnej školy
10:30 – 12:10 hod.	→ zábavné netradičné športové súťaže - žiaci 1. stupňa → včelárstvo staré remeslo - beseda s rodičmi včelármi → zdravá výživa - prednáška - bývalí žiaci školy → príprava veselej desiaty - medzitriedna súťaž (rodičia - žiaci) → beseda s drobnými chovateľmi	→ areál základnej školy
12:15 – 13:00 hod.	→ obed	
13:00 – 16:00 hod.	Tvorivé dielne → maľovanie, lepenie, kreslenie rôznymi technikami (deti, rodičia, verejnosť)	→ areál základnej školy
13:00 – 17:00 hod.	športové súťaže (minifutbal, florbal) 14.00-15.30 hod. - turnaj žiakov 2. stupňa 15.30-17.00 hod. - turnaj (deti, rodičia, verejnosť) → Zumba pre všetkých (dievčatá, mamičky a iné ženy)	
18:00 hod.	Vyhodnotenie → malé občerstvenie	→ reál základnej školy

14. máj 2016 - sobota

10:00 – 13:30 hod.	Stretnutie s honorárnymi konzulmi SR v Tureku → zápis do pamätnej knihy obce → prehliadka kostola sv. Františka z Assisi → prehliadka školy a odovzdanie vecného daru (učebne IKT)	→ obecný úrad, kat.kostol → Areál základnej školy
14:00 – 15:15 hod.	Slávnostná akadémia – kultúrny dom v Ponickej Lehôtke	→ KD Ponická Lehôtka (miestna časť obce)